

Österland

p Vad mån - de den läng - tan va - ra,
Vad mån - de va - ra, som rör sig i mitt

7 *mf*
sinn? Till Ö - ster - land vill jag fa - ra, till all - ra
Till Ö - ster - land till all - ra

14 *f* *mf*
kä - ra-sten min. Till Ö - ster - land vill jag fa - ra, till
all - ra kä - ra-sten min.

21 *pp*
all - ra kä - ra-sten min. till kä - ra-sten min.

2. Och sker (mig efter) min vilja,
då blir jag i Österland
till Sarons ((land)) (fagraste lilja)
[och får] brytas av- hans hand.
Till Österland...

3. Och sker (mig efter) min vilja,
han [fäster] mig vid sitt bröst,
och intet får- (oss skilja),
jag [varder] hans ö-gontröst,
Till Österland...

4. [som han] (bär) genom (sorger och) fröjder:
i [Kana], vid [Lasa]rus' grav,
på [Tabors] ((berg)) (bestrålade höjder),
[på det] galileiska hav,
Till Österland...

5. där (trygg, medan) vindar(na) ila
[över] [brusan]de böljors larm,
det vita blomst(ret får vila)
vid Davidsson-ens barm.
Till Österland...

Österland v2

p Och sker mig ef-ter min vil - ja,
 Och sker min vil - ja, då blir jag i Ö - ster - land

8 *mf*
 till Sa - rons fa - gra - ste lil - - - ja och får bry - tas
 Sa - rons land till Sa - rons land och får bry - tas

14 *f* *mf*
 av hans hand. Till Ö - ster - land vill jag fa - ra, till
 av hans av hans hand.

21 *pp*
 all - ra kä - ra - sten min. till kä - ra - sten min.

2. Och sker (mig efter) min vilja,
 då blir jag i Österland
 till Sarons ((land)) (fagraste lilja)
 [och får] brytas av- hans hand.
 Till Österland...

4. [som han] (bär) genom (sorger och) fröjder:
 i [Kana], vid [Lasa]rus' grav,
 på [Tabors] ((berg)) (bestrålade höjder),
 [på det] galileiska hav,
 Till Österland...

3. Och sker (mig efter) min vilja,
 han [fäster] mig vid sitt bröst,
 och intet får- (oss skilja),
 jag [varder] hans ö-gontröst,
 Till Österland...

5. där (trygg, medan) vindar(na) ila
 [över] [brusan]de böljors larm,
 det vita blomst(ret får vila)
 vid Davidsson-ens barm.
 Till Österland...

Österland v3

p Och sker mig ef-ter min vil - ja,
 Och sker min vil - ja, han fäs-ter mig vid sitt bröst, —

8 *mf*
 — och in - tet får oss skil - ja jag var-der hans ö - gon-
 och in - tet får jag var - der hans ö - gon-

15 *f* *mf*
 tröst, Till Ö - ster - land vill jag fa - ra, till all - ra
 tröst, ö-gon-tröst,

22 *pp*
 kä - ra-sten min. till kä - ra - sten min.

2. Och sker (mig efter) min vilja,
 då blir jag i Österland
 till Sarons ((land)) (fagraste lilja)
 [och får] brytas av- hans hand.
 Till Österland...

4. [som han] (bär) genom (sorger och) fröjder:
 i [Kana], vid [Lasa]rus' grav,
 på [Tabors] ((berg)) (bestrålade höjder,)
 [på det] galileiska hav,
 Till Österland...

3. Och sker (mig efter) min vilja,
 han [fäster] mig vid sitt bröst,
 och intet får- (oss skilja,)
 jag [varder] hans ö-gontröst,
 Till Österland...

5. där (trygg, medan) vindar(na) ila
 [över] [brusan]de böljors larm,
 det vita blomst(ret får vila)
 vid Davidsson-ens barm.
 Till Österland...

Österland v4

p som han bär ge-nom sor-ger och fröj - der:
 som han ge - nom — fröj - der: i Ka-na, vid La - sa - rus'

7 *mf*
 grav, — på Ta-bors be - strå-la - de höj - - der, på det ga - li -
 på Ta - bors berg på Ta - bors berg på det ga - li -

14 *f* *mf*
 le - i - ska hav, — Till Ö - ster - land vill jag fa - ra, till
 det ga - li - le - i-ska hav,

21 *pp*
 all - ra kä - rasten min. — till kä - ra - sten min. —

2. Och sker (mig efter) min vilja,
 då blir jag i Österland
 till Sarons ((land)) (fagraste lilja)
 [och får] brytas av- hans hand.
 Till Österland...

4. [som han] (bär) genom (sorger och) fröjder:
 i [Kana], vid [Lasa]rus' grav,
 på [Tabors] ((berg)) (bestrålade höjder,)
 [på det] galileiska hav,
 Till Österland...

3. Och sker (mig efter) min vilja,
 han [fäster] mig vid sitt bröst,
 och intet får- (oss skilja,)
 jag [varder] hans ö-gontröst,
 Till Österland...

5. där (trygg, medan) vindar(na) ila
 [över] [brusan]de böljors larm,
 det vita blomst(ret får vila)
 vid Davidsson-ens barm.
 Till Österland...

Österland v5

p där trygg, me-dan vin-dar-na i - la
 där vin - dar - i - la ö-ver bru-san-de böl - jors larm, —

8 *mf*
 — det vi - ta blomst-ret får vi - la vid Da - vids - son - ens
 det vi - ta blomst - det vi - ta blomst - vid Da - vids - son - ens

15 *f* *mf*
 barm. Till Ö - ster - land vill jag fa - ra, till all - ra
 son - ens barm.

22 *pp*
 kä - ra-sten min. till kä - ra - sten min.

2. Och sker (mig efter) min vilja,
 då blir jag i Österland
 till Sarons ((land)) (fagraste lilja)
 [och får] brytas av- hans hand.
 Till Österland...

4. [som han] (bär) genom (sorger och) fröjder:
 i [Kana], vid [Lasa]rus' grav,
 på [Tabors] ((berg)) (bestrålade höjder),
 [på det] galileiska hav,
 Till Österland...

3. Och sker (mig efter) min vilja,
 han [fäster] mig vid sitt bröst,
 och intet får- (oss skilja),
 jag [varder] hans ö-gontröst,
 Till Österland...

5. där (trygg, medan) vindar(na) ila
 [över] [brusan]de böljors larm,
 det vita blomst(ret får vila)
 vid Davidsson-ens barm.
 Till Österland...